

Передплата

на «РУСЛАНА» вносьть:

в Австрії:

на цілий рік . . . 10 зр. (20 кор.)
на пів року . . . 5 зр. (10 кор.)
на чверть року . . . 2:50 зр. (5 кор.)
на місяць . . . 85 кр. (1 к. 70 с.)

За границею:

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків
Поодинокє число по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділі і руских свѣят о год. 6-ій пополудни.
Редакция, администрация і експедиция «Руслана» під ч. 9. ул. Коперника (Ліндога ч. 9.) Експедиция місцева в Агенції Соколовского в пасажі Гавсмана.
Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженя. — Реклямації неопечатані вільні від порта. — Оголошеня авичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надісланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 15 кр. від стрічки.

Всенімці між собою.

(+) Минувшого понеділка устроїли всенімці у Відні в Пратері 4-те з черги «всенародне німецьке віче» (deutscher Volkstag), але в дійсности се були збори «всенімецького союзу» ради державної та около 100 німецьких націоналів з Відня і долішньої Австрії з мужами довіри з найдрібніших німецьких міст з Чех. Отже хоч орган Вольфа намагає ся піднести се віче до незвичайного значіння, всеж таки єго група не є нічим иньшим, як німецьким льокальним сторонництвом з Чех, котре бажає собі присвоїти правне заступництво всего німецького народу в Австрії. Вправді силою свого тероризму се сторонництво уміло все впливати на иньші німецькі групи і тим оно здобуло собі иньше значінє як другі німецькі сторонництва.

На сїм вічу явили ся майже всі послі всенімецького союзу. В їх промовах не було нічо нового, они були стереотипним повторюванєм і перемелюванєм річий, виголошених на иньших зборах. Всеж таки цікаво де-що з сего пригадати. В посольській палаті всеж они таки не чують ся так свободними як між собою, де не потребують закривати ся смоквиним листком, а можуть дати волю своїй широкій натурі. Тут їх бажаня і наміри виступили виразнійше і ддятого «Ліндка програма» набирає яснійших форм. Ддятого розглянемо ся близше в сих промовах.

Нередовсім стрічаємо ся з відомим окликом всенімецьким «Los von Rom!» Автор сеї ідеї є сам бувший Ritter Georg von Rosenau Шенерер. Заохочуючи своїх прихильників до сеї ідеї, Шенерер в своїм органі поставив тоді тезу: «одна держава, одна віра». Се сказано доволі вира-

зно і ніхто не може мати сумніву що-до досяглости сих слів і треба признати, що так з боку Шенереріанців як і їх противників не було ніякої ріжнїці що-до їх розуміння. Аж до переситу обговорювали сеї поклик також єго товариші Штайн і Айзенкольт при всяких розп'явах в парламенті і се виглядає дивно, що всенімці при всякій нагоді придумують щораз то нові коментарі до «Los von Rom». Бодай посол Бергер намагав ся зібрати цілу вязку нових доказів на те, що нібито єго сторонництво потребує черпати лише «з душі народу», щоби голосити сеї оклик Los von Rom, а забув, що наперед посипали ся тисячі агітаційних брошур і летучих листків в тім напрямі в широкі верстви німецького населеня, поки появили ся перші випадки відступства. Звичайно так всюди буває, що кидає ся в нарід певні оклики, піддає ся єму се і те, а відтак покликає ся на волю народу. І тут так було, що спершу викликало ся «гецу» між німецьким населенєм, а відтак виставляє ся се яко почуванє «душі народу».

Бергер осмілился однак виступити в обороні проти закиду, що ідея Los von Rom є протиавстрійська і назвав сеї закид «безличною обидою». До сеї оборони додав Вольф ще деякі замітки і нагадав, що «провінції сегобїч Литави» належали колись до німецького союзу а зараз при тім замітив, що мовляв, «ми не належимо до німецької держави, але належимо до Німеччини», а «все иньше треба полишити історії» (так говорять і наші москвофіли про свої змаганя). Отже нема що й казати про щирість сеї всенімецької партії, що «все иньше лишає історії, сеї «Los von Rom» — партії, що ніби-то не є протиавстрійська.

Вольф ще й про дещо иньше промовляв незвичайно щиро. Він обговорював

тему, «що є alldeutsch», і нападав також на сторонництва, котрі пособляли розвиткови єго партії». Вольф дав стусана «жидівській соціальной демократії», почаствував про чуханом лібералів з Чех, але найбільш неприязни вплив на «німецьких людовців» Ніякого німецького сторонництва не пощадив Вольф. Німецька Gemeinbürgschaft, що помогла Шенереріанцям порости в пірв, є для Вольфа простим фантомом. Всі ті сторонництва, ліберали і людовці, що свого часу складали відому присягу в Хебі (Eger), є в єго очах лише материялом. Шенереріанці мають добру вправу в агітації і з сею вправою змагає ся у них також жадоба до їди, а все иньше оставляють історії... Здає ся, що всенімці вважають вже пригідною хвилю, щоби чим небудь вязати ся, або закривати ся. Тепер они намагають ся до останку знищити «лібералів» в Чехах і в альпейских краях при виборах до сойму і вже мають готовий боввий плян. Боротьба розпочинає ся також з окликом Los von Iuda, а про се промовляв Франко Штайн і закінчив гучно оплескуваною резолюцією: «ніякого жидівського дневника в хаті, нічого не купувати у жидів, не брати жидів-лікаря, жидів-заступника правного, — не давати сатисфакції жидам!»

Але не забули Шенереріанці і иньших своїх окликів. Пахер поновив їх домаганя «Los von Galizien, Bukowina und Dalmatien», бо тим лише досягнуть повну власть в т. зв. німецько-австрійских краях. А що значить вилученє Галичини і Буковини для нас, про се не треба багато розводити ся, лише сконстатувати, що наші т. зв. опозиційні послі кожного часу залицяють ся до сих всенімців, глядять у них і сподївають ся від них помочи!

Лев Лопатинський.

Акторське щастє.

Яка се дивна гра природи — ті замерзлі квітки на вікнах! Наче би справжні весняні квітки, зціпілі від морозу, розложили свої замерзлі, прозорі листочки на ледових шибках. Оттак і мої думки... мої згадки молодецьких дїт! Замерзли они під сивим волосом на моїй голові, зціпіли на холоді невідрадної старости і тільки мов ті прозорі листочки на ледових шибках прилипли до мого серця.

Колись пишали ся мої мрії наче живі цвіти чудовими барвами, оголомшували мене своїм запахом — і вливали в душу чар райского щастя та надїи на якесь вище, красше, свободнє, ідеальнє істнованє. Але тепер дивлю ся на ті зморожені цвітки моєї молодости і виджу в них кожду билинку, кождий рубочок та дивую ся, як міг такий нужденний кістячок носити на собі стілько буйности і краси, що я за него віддав ціле моє житє...

Але прецінь, прецінь! Чи мало я пережив щасливих хвиль? Спершу був кождий день для мене жерелом захвату і палких вражїнь. Те житє, повне плянів, надїи, намірів, змаганя, ті перші успіхи на сцені, зростаюче почутє краси і

артистичної міри, перші оплески вдоволеної публіки і ролі, ролі, ролі — яким щастєм они наповняли моє дитиняче серце! Сьвітло кїнкетів, уривані такти музики, сценерия і подїи граних штук і ті сотки уважних, роз'яснених, вражливих очий публіки окружали мене навіть у сні з такою виразистостию, що я те все немов переживав другий раз і жив мовби подвійним житєм.

А потому прийшла лоряча, безпам'ятна, правдива, щира любов. Який гарний видавав ся мені тоді сьвіт! Кожду річ я бачив у якімсь яснійшим, виразистім сьвітлі, мов би набрала випуклости, мовби єї форми зливали ся з самою істотою. Я сам зливав ся з вселенною в одно, дихав єї віддихом, жив єї житєм, розумів єї стовязичну, негломонну бесїду. А як те все скінчило ся скоро! Я підїс ся до тої любови високо, як жайворонок до сходу сонця. Побачив чудове сяєво, але заразом і почув проникливе зимно горішних полос. Охляла моя енергія, не стало крилам сили і я упав немичний на землю.

Мої чутя не звернули ся до жадної з театральних товаришок. Олеся була скромною, як фіялка, чистою, як крапля роси і гарною, як рожа. Она стала для мене жерелом мого сьвітлого одушевленя. Я був такий веселий на сцені тому, що мав єї в душі, западав у смуток тому, що не міг єї назвати своєю. Я шептав любовні слова мовби до єї маленького ушка,

паленів від задрости, мовби се она давала мені до того причину і потому перепрошував так ніжно і щиро, якби зобидив саму єї, мою обожану Олеся! В драматичних сценах я уявляв собі, що єї трачу, що батько прогоняє мене з дому, що мати заборонює їй сходити ся зі мною, що єї заручили вже з кимось другим, що я сьвідком єї вінчаня з ним — і моя розрвана грудь видавала тони, що мене самого перестрашували величию такої страти.

А коли се таки здійснило ся на мені, коли я мусїв перенести се на собі, що она посьвятила мене за добру партію, мені мало серце не пукло з жалю і досади. Страшні думки залягали мою голову. Я зненавидїв цілий сьвіт, а найбільше себе, себе... ох! я тоді був би нераз заподїяв яке лихо єї родичам, або тому ненависному мому суперникови.

Який дурний! Хибаж могло бути інакше? Хибаж мій суперник не мав такого самого права до неї, як я? Хибаж родичі могли лучити долю своєї доньки з непевним істнованєм актора? Та чиж і она сама мала який-небудь обовязок рішати свою долю після своїх симпатий, бути може, лише проминаючих або викликаних лише моїми сценічними успіхами?

Але я не був тоді в силі, зимно розважати. Мені здавало ся, що з тою любовю вже всьо пропало для мене. В грудях я чув ціле пекло. Жаден яснійший огник не проблумував в ній а

Загальні збори „Дністра“.

Вчора дня 9. мая с. р. відбули ся IX звичайні збори товариства обезпечень „Дністер“ в сали „Народного Дому“.

Віцепрезидент о. мітрат Туркевич відкрив збори в заступстві хорого президента сов. Кузьми о год. 11. перед полуднем по провіреню, що збори зістали вчас оголошені з порядком дневним по мысли §. 79 і 114 стат. в урядовій „Газеті львівській“ і всіх руских дневниках, — та що на збори явило ся достаточне число членів (§. 83 стат.) всіх разом 150.

Предсідатель згадав коротко о гарнім розвитку товариства і пожелав ему дальших успіхів; овісла покликав на письменоводителя п. Івана Бачинського а на верифікаторів протоколу п. Івана Вертипороха і Антона Хойнацкого та представив правительственнаго комісаря п. радника двору Адольфа Гута, по чім приступлено до дневного порядку.

I. Відчитаний протокол з попередних загальних зборів з 14. мая 1900 прийнято без зміни до відомости.

II. Др. Савчак почав відчитувати справозданє Ради надзираючої і Дирекції за VIII рік адмін.; др. Олесницький поставив внесенє, щоби збори увільнили д-ра Савчака від читаня справозданя, з уваги, що Дирекція розіслала се справозданє печатанє всім управненим до голосованя членам і відпоручникам громад перед зборами і всі присутні на зборах мали в руках се печатанє справозданє, як також витяг его був поданий в часописях.

III. По прийнятю сего внеску д-ра Олесницького відчитав п. Еміліян Куницький іменем ревізійної комісії справозданє з переведеного шконтра каси, ефектів і книг товариства як також провіренє предложеного рахунку зисків і страт і білянсу і вніс іменем тої комісії уділити Дирекції і Раді надз. абсолюторію за VIII рік адміністраційний.

Предсідатель отворив дискусію над справозданєм Ради надз. і Дирекції; о. Гордиський з Кульчиць жадав вясненя до позиції активів в білянсі «залеглости в агенціях 98.165 корон 23 сот.» і «кавції від тих агентів, котрих кавції виказані в білянсі».

Іменем Дирекції відповів д-р Кулачковский, що сума залеглостей 98.165 кор. не представляє готівки стягнутої агентами а не відосланої до Дирекції а тільки суму премій, яку еще агенти мали з кінцем року стягнути від сторін за поліси, бо звісно, що більша часть членів не платить премій нараз, тільки в ратах; взагалі стягали агенти премії правильно і заплатили готівкою в протягу року 771.687 кор.; в порівнаню з тою сумою оказуєть сума залеглостей невеликою, а походить головно з премій за поліси 2 послідних кварталів 1900 року. Рахунки агентів і стан поліс невикуплених були провірювані урядниками товариства і місцевими делегатами.

тільки снували ся якісь страшні тумани злоби, зависти, зневіри і завзята.

Мені було, як тому, що его нагло заскочить злива серед поля. Перемок до живого тіла, а захисту не видить нігде, так ему вже всьо одно, куди він іде. Іде перед себе без шляху і стежки, аби лише не заковязнути. Так і я збив ся був із своєї стежки, бо не видів вже для себе ціли.

Для себе? Хибаж правдивий актор може жити для себе? Він живе для штуки і в штуці. Відколиж я захотів жити для себе?... Ось тоді я переловив був себе на самолюбстві, що разом з любовю обмотало було ніжною тканиною мої понятя. Влюбивши ся, я почав був думати про себе самого, про свою власну ціль, про своє особисте жите.

Тепер пропала моя любов — пропали і мої особисті наміри. Але лишила ся ще штука. І почав я іти до неї непохитно, прямо, без відпочинку. Штука стала тепер для мене всім, виповняла ціле мое жите.

На руїнах мого чутя і мого особистого щастя почала підносити ся моя артистична слава, розголос і значінє. Дорого я заплатив за них!

Та минуло ся і се. Мої ровесники повимірали, або постаріли ся разом зі мною. Молоде поколіне не знає мене з доби мого розцвіту. Тепер шукає собі інших богів. Я уступаю ся чим раз дальше у темряву забутя...

Що-до кавцій агентів на 51.982 кор. пояснив д-р Кулачковский, що не всі агенти суть кавціоновані і від господарів ґрунтових, добре через делегатів заопінованих, не вимагає товариство кавцій, хіба доперва в случаю збільшеня агенції і обороту грошевого; а крім того кавціоновані суть всі агенти котрі не посідають недвижимого маєтку.

О. Гордиський прийняв з вдоволенєм до відомости се вясненє, а коли ніхто більше не жадав голосу, зарядив предсідатель голосованє і збори прийняли справозданє Дирекції і Ради надз. як також внесенє комісії ревіз. та уділили Дирекції і Раді надз. абсолюторію за VIII рік адміністр.

IV. На внесенє д-ра Олесницького рішили збори приступити в порядку дневного до справи зміни статута перед иньшими справами.

Д-р Федак яко референт Ради надз. пояснив уклад цілого статута, представив зміни ухвалені попередними зборами 14. мая 1900, поправки міністерства і нові зміни тепер предложені як також незмінені постанови давного статута. По отвореню дискусії забирали члени голос до поодиноких параграфів, жадаючи будьто вясненя будь станяючи поправки. О. Гордиський з Кульчиць між иньшими внесками поставив внесок на поправку § 23, щоби до правосильности рішень загальних зборів треба було присутности 30 членів, не вчисляючи голосів членів Ради надзираючої. На се пояснив референт д-р Федак, що загальні збори в минувшім році постановили були, що до правосильности рішень вистарчає кожний комплет крім важнійших ухвал як нпр. для зміни статута потреба 50 голосів, — Міністерство однак предложило від себе установленє до правосильности числа голосів на 30 для звичайних справ товариства, а полишаючи число 50 голосів для справ важнійших і Рада надз. згідно з сим предложенєм міністерства прийняла се в проєкті статута без зміни.

По вичерпаню дискусії що-до иньших внесків і поправок приступлено до голосованя над кожним параграфом проєкту за порядком і прийнято всі постанови від §. 1. — §. 108. проєкту статута згідно з предложенєм Ради.

Проєкт нового статута був розісланий перед зборами управненим до голосованя членам і відпоручникам громад і кожний присутний член мав печатаний проєкт в руках. Предсідатель сконстатовав по голосованю достаточне число 137 членів і відношенє відданих голосів.

V. На предложенє Ради надз. ухвалено з надвижки білянсової за р. 1900. в сумі 96.995 кор. приділити:

- а) до фонду резервового по мысли §. 69. вак. 7. стат. . . . . 8.200 К
- т. є: 20% від надвижки з р. 1900. . . . . 40. 995 К.

Оно і природно зовсім — я не чую зависти, аві злоби. Тільки сего ні, тільки сего брідкого чутя я вистерігаю ся. Хочу прийняти мою долю з гідністю.

Але щож дала мені моя штука? Чім відплатила ся за мою посв'яту? Ті оплески, що я збирав на сцені, прогули, як клик перелітаючих журавлів, ті сьміхи, що розносили ся в театрі, зникли, як відблиск заходячого сонця, ті сльози, що світили ся в очах видців, счезли, як ранна роса... Нема навіть найменшого сліду з праці мого цілого життя.

А... правда, остали ті вінці та ленти на стінах моєї комнати! Почорнілі від плісня і пороху лаври та сповалі золоті написи... От, всі ті мертві трофеї минувшини я-б віддав за одно живе слівце в отсій хвилині.

Чого я сиджу самотний у пустій хаті? По-що вдивляю ся так уперто в замерзле вікно? Тай до чого я згадую всьо отсе — мою минувшину?... Нині правдиво людске сьвято: Сьвятий вечер, коли і Бог став чоловіком. Нині огорнула і мене туга за правдиво людским щастєм... Але що там вже про те думати! Минуло мое діто — весна не верне.

б) на опроцентованє листів уділових фонду основного по мысли арт. IV. постанов впроваджуючих до статута . . . . . 960 К

т. є по 6% від 16.000 К. фонду основного. в) на сплату 80 остальних листів уділових фонду основного по мысли арт. IV. постанов впроваджуючих до статута . . . . . 16.000 К

г) на звороти для членів по мысли §. 46. стат. в висоті 8% від премії . . . . . 61.735 К

д) на винагороду вибраних з Ради 2 директорів і 2 заступників директорів по мысли §. 105 стат. 5.600 К

е) на винагороду членів комісії ревізійної по мысли §. 109 стат. 300 К

ж) решту перенести на рахунок слідуєчого року . . . . . 4.200 К

разом 96.995 К

VI. На внесенє Ради надз. іменовали загальні збори одвогосно через аклямацію ВПрасов. Митрополита Андрея Шентицького почесним Президентом Товариства.

З порядку дневного приступлено до виборів а) 6 членів Ради надз., б) 5 заступників, в) 3 членів комісії ревіз. і 1 заступника.

Членами Ради надз. вибрані зістали: др. Дамян Савчак, др. Кость Левицкий, сов. Льонгін Рожанковский, др. Теофіль Кормош, сов. Антін Дольницький і сов. Тит Ревакович — заступниками членів Ради вибрані: Григорій Врецьона, Йосиф Ганічак, о. Евгений Гузар, Кость Паськовский і др. Омелян Калитовский.

До комісії ревізійної вибрані: Юліян Січківський, Еміліян Куницький і Николай Мельник, а заступником Григорій Щирба з Яворова.

VII. Наступили інтерпеляції членів:

Андрей Максимів з Підлісок вносив, аби товариство отворило відділ для обезпечень худоби від випадків і зарази; Дмитро Кирета з Петрилова вносив, щоби і товариство причинило ся до організації оборони пожарної і уділяло датки на сикавки.

Директор Федак відповів, що товариство не може отворити відділу для обезпеченя худоби і в нашім краю нема жадного товариства, котре обезпечало би худобу від випадків або хореби; пояснив, що є такі товариства краєві в Моравії і Низній Австрії, але они оперують лише на свої краї; пригадав також, що справа та була порушена в Соймі краєвім і що Сойм поручив Виділови кр. заняти ся студиями і поставити відповідне внесенє. Також ц. к. Товариство господарске займає ся тою справою.

Що до організації оборони пожарної — то Тов. дуже живо нею занимало ся і займає ся. Відділ краєвий відступив товариству цілий руский наклад брошури «Оборона пожарна в сільських громадах» і товариство розіслало єї своїм коштом всім громадам через своїх агентів з завивом, щоби громади завязували обовязкові сторожі пожарні; заразом обіцяло товариство давати громадам, де є обезпечених членів на 30.000 кор., 5% позички на закупно сикавок до сплати на 5 літ, — а крім того дає товариство нагороди за ратунок сторожам огневим на закупно ратункових приборів.

По відповідях на иньші ще інтерпеляції закрав предсідатель збори по вичерпаню порядку дневного о год. 3. ополудни, подякувавши членам за численну участь і труд.

Пополудни о год. 5. відбули ся загальні збори тов. взаїмного кредиту „Дністер“.

Віцепрезидент о. мітрат Туркевич сконстатовавши, що збори зістали в час оголошені і явило ся достаточне число членів (47), відкрив збори.

По відчитаню протоколу попередних загальних зборів прийшло на порядок дневний справозданє Дирекції і Ради і на внесенє комісії ревізійної уділили збори Дирекції і Раді абсолюторію за V рік адміністраційний.

Потім прийняли збори предложений розділ чистого зиску за р. 1900 і рішили приділити:

- а) до фонду резервового 10% (§ 15. стат.) . . . . . 678 К 20 с.
- б) на 6% дивіденди від уділу 3.852 „ 54 „
- в) яко винагороду для 2 вибраних директорів . . . . . 1.200 „ — „

г) яко винагороду для 2 заст. директорів	400 „ — „
д) яко винагороду для 3 членів комісії ревіз.	300 „ — „
е) до резерви спеціальної решту	351 „ 30 „
	разом 6.782 К 04 с.

Наковець ухвалили збори предложені зміни 5 параграфів статута, між ними найважливішу в §. 17., що невіднята дивиденда від уділів не пропадає по 3 літах до фонду резервового, — лише має бути піднята до 1-ого липня слідуєчого року, колиж не зістане піднята, то дописує ся їй до уділу члена на другий уділ.

Предсідатель сконстатував, що ухвала запала 46 голосами і на тім закінчено збори о год. 5. мін. 45.

З державної ради.

Після відчитання довгого ряду внесень та інтерпеляцій заняв слово новий посол Хоц, чеський радикал і жалував ся, що его правного застереження, зложеного в чеській мові не поміщено в стенографічній протоколі. Коли президент думає далше в сей спосіб нарушати права чеського народа, то він (Хоц) не ручить за дальшу спосібність палати до праці (веселість).

Відтак відповідали на інтерпеляції міністер велізниць Вітек, просвіти Гартель, президент міністрів др. Кербер і торговлі бар. Каль.

З дневного порядку палата прийшла до дискусії над *горівчаним предложенем*. Референт пос. Давид Абрагамович в короткій промові поручив прийняте закона.

Президент відчитує записаних бесідників: рго записало ся 9, contra 20.

По промовах пп. Томбосі, Хорвата Івчевича і Борціча (всі contra), заняв слово др. Бик і висказав здивоване, чому палата займає ся лише підвищенням податку від горівки, коли мало наступити підвищення податку від алкогольничих напиків взагалі. Чому закон не обнимає також податку від пива? Чи пиво має тому протекцію, що его продукують в більшій кількості як-раз багатші краї і пють его заможніші люди? Відтак бесідник обговорює широко фінансове положенє Галичини, згадує про велике задовженє галицьких міст та домагає ся, щоби в уділюваню інвестиційних кредитів узгляднювано Львів і Краків так само, як Відень, Триєст і Прагу. Вкінці полемізує з д-ром Косом, що при першій читаню закона змалював за чорно галицькі відносини. Бесідник заявив іменем польського Кола, що буде голосувати за законом з огляду на загально державні інтереси.

По промовах contra послів Фелькля і Гибеша ухвалено замкненє дискусії і вибрано генеральними бесідниками гр. Дейму і д-ра Коса.

На тім перервано наради над горівчаним податком, а міністер краввої оборони Вельзергаймб заняв голос, щоби відповісти на інтерпеляцію пос. Кльофача в справі поголосок, що жовнір Жіляк не помер самоубійчою смертю, але на закаженє крови. Міністер на підставі актів стверджує самоубійство Жіляка і заявляє, що се стало ся задля агітацій, які вже неодну екзистенцію зломали.

Пос. Кльофач вносить, щоби над відповідню міністра отворено дискусію на слідуєчим засіданю. Бесідник говорить по чеськи мимо кількарэзових напівньєв президента. Президент заряджує голосованє над внесєнем Кльофача а він говорить далше, хотия з лівіці переривають ему безнастанно. Внесєнє перепало.

Пос. Кльофач звертає ся знов до президента з запитом в справі чеських урядників в північних Чехах, а пос. Зазворка закидує президентови сторонність супроти чеської опозиції.

Президент стверджує, що супроти всіх постуєає безсторонно і замикає засіданє, назначаючи слідуєче на п'ятницю о год. 11. перед полуднем.

Новинки.

— Календар. В суботу: гр.-кат. Ясона, Макейма; рим.-кат. Мамерта. — В неділю: гр.-кат. 9 муч. в Кузиці; рим.-кат. Панкратія.

— Впроесьє. Митрополит Шептицький подужав вже і вчера висвятити кількох Василян.

— Етнографічна комісія Наукового Товариства ім. Шевченка уконституовала ся в четвер дня 9. н. ст. мая, вибравши знов головою п. Ол. Барвінського, заступником голови п. Хведора Вовка, секретарем п. В. Гнятюка. Ухвалено відтак закупити з підмоги соймової фонограф для збираня напівів народних пісень. Проф. Роздільський продукував деякі напиви зібрані ним з підмогою фонографу а комісія ухвалила вдати ся до музиків, щоби єї напиви списати і приладити до виданя. Опісля обговорювано програму видань комісії. Показало ся, що комісія має вже тепер підготовлєних 2-ром Франком до виданя 5 томів приповідок, 2 томи анекдот п. Гнятюком, крім того насліло ще багато пивших материялів етнографічних і етнологічних, як і наукові розвідки з сего поля. Показує ся, що прелімінована на щорічні виданя і етнографічні поїздки сума 3000 р. є рішучо за мала, бо комісія зможе ледво 2 томи по 12 аркушів щорічно видати. Ухвалено внести від комісії петицію до сейму, щоби підвиє підмогу вторік признану, а також до міністерства просвіти, щоби визначило для комісії етнографічної окрему підмогу з державних фондів.

— Надзираюча Рада Товариства взаїмн. обезпечєнь і взаїмного кредиту «Двістер» відбула вчера по загальних зборах звичайне засіданє під проводом сов. Кузьми і в присутности комісаря правительственного радника двора Адольфа Гута. По залагодженю справ адміністраційних вибрала Рада членом Дирекції пововно д-ра Дамяна Савчака а его заступником сов. Автона Дольницького, котрих мавдати скінчили ся були. Відтак прийшла Рада до відомости справозданє Дирекції за час від 1. січня до 30. цвітня с. р. з діяльности і розвою товариства, як також инші справи з діловодства товариства.

— Популярні виклади з науки господарства, паєсїництва і т. д. відбудуть ся в поведлок дня 13. с. м. о 2. год. пополудня в Гумнясках коло Буська, каменецкого повіта, в огороді місцевого пароха. Участь в тих викладах возьмуть члєни господарского товариства «Сельський Господар в Одеську». Реферати будуть слідуєчі: о урвані сївожатей, о плеканю рогатої худоби; як ходити коло садів; як дбати о пасіку.

— Політично-економічне віче відбуде ся дня 16. с. м. в Бібрці. Порядок дневний: 1) політ.-економічний реферат, 2) справа гуртового складу товарів для крамниць в повіті, 3) справа заєснованя бурє в повіті для шкільної молодіжи, 4) внесєня і запитаня членів.

— На львівській політехніці мають бути утворєні дві нові катедри. Одна для ужиткових будівель (пр. ріжних фабрик) а другу для артистичного моделюваня. Першу з них має обняти архітект п. Левинський, а другу, що давнійше за бл. п. проф. Марконіого була злучєна з катедрою рисунків, має обняти п. Тальовский з Кракова.

— Вибірчий відгомін. В Станиславові перевєдено на днях розправу против 23 селян з Білх Ослав коло Надвірної за розрухи, яких допустили ся дня 30. листопада м. р. підчас вибору посла до ради державної з V куриї. По розправі суд засудив Михайла Панєвника на 6 місяців в'язниці, двох обжалованих на два місяці, одного на 14 днів, а прочих увільнив.

— Vis maior, бо досягала аж до даху двоповерхової каменіці, наробила немало шкоди і нанесла ще більше страху паньству Біг., які мешкають у Львові при ул. Гофмана ч. 8 на другім поверсі. Вчера о 10. год. перед полуднем якийсь міський чи магістрацкый збігчоник, чи може і сама (?) шруба гідранту розкрутила ся і сильна струя води бухнула високо у воздуху та влетіла печально до отвертого вікна в салюні п. Біг. В одній хвили настала в салюні повнє. Закі господарі змогли замкнути вікно, меблі в салюні почали підносити ся на філях імпровізованого океану. Питаємо отже Сьвітлий Магістрат: хто винагородить шкоду пп. Біг., яку вистроїл ім магістрацкый гідрант, та що думає зробити Магістрат, аби такі несподівані повєні в салюнах висших поверхів в каменіцях не повторили ся?

— Іменованя Намісник іменував довітовими комісарями концепістів д-ра В. Жураковского і В. Яновича, а концепістами намісництва концепітових практикантів: К. Марьяньского, В. Хилінського і д-ра Ал. гр. Скарба.

— Тісно і дорого. Львівська рада міска на остатнім засіданю підвищила ціну землі на цмнтарях, а іменно: За гріб на Личаківськім цмнтарі поза турнусом платити ся 20 кор., а на Янівськім цмнтарі 8 кор. За оглядини тіла, спровадженого до Львова, треба буде платити 50 кор. Такса 6 кор., за гріб на Янівськім цмнтарі 10 кор., а за місце на гробовець (6 метрів) 20 корон.

— «Свобода» (галицька) пише в остатнім числі, що переходить на власність «Народного Комітєта».

— З львівської салі судової. Перед присяжними судьями почала ся вчера судова розправа против Корнєля Чайковского, який в ночи на 11. цвітня 1900] замордував 20-літню служницю і

свою любовницю Магду Ілківну. Покликано 41 сьвідків. Розправі проводить радник Шамонович, обжалованого боронить др. Ев. Райтер, а обжаловує заст. прокуратора Лежанський.

Вчера переслухано Чайковского; він признав ся до вини, а опісля оповідав про своє житє: Скінчив 3 клєси народної школи, вислужив 1½ року в війську, мав все щастє до любови, а коли мав єму одиє з его хлібодавців виробити посаду кондуктора, він прямо не міг «обігнати ся від дівчат». З замордованою мав Чайковский любовні зносини і мав з нею женити ся. Послєднього вечера Магда мала его просити, аби він єї убив, бо она не може дивити ся, як він журить ся і бідує. Чайковский єї послухав, але не поданою сокирою, лише палкою ударив єї в голову, а опісля додусив, почім положив ся коло мертвої спати. По переслуханю обжалованого зізнавали вчера і нині сьвідки.

— Нову «спелюнку» піяцку отвирєє в Ринку під самим носом магістрату п. Коркєс, властитель нори при ул. Руській у Львові, звану під назвою «zwei und vierzig». Вєї галабурди, білтики і найогиднійші події які діють ся не лише в ночи але і в день на Руській улиці, мають свій початок в тій «рєставрації» під «42». Вість єю беремо з «Restaurator-a», органу львівських панкарів, який апелює до властей, аби п. Коркєсови заборонено отворити другу «рєставрацію», де би виховували ся нові полки піяків.

— Дика месть фризєра. В місцевости Терєкова фризєр Стефан Балько підглянув, що тамошний потар Андрій Кон залюбив ся в его жені. Коли в суботу Кон прийшов голити ся, Балько підтяв єму бритвою горло. Опісля зробив те саме своїй жені, а вкінці і собі.

— Кара смерти за додержанє тайни при сповіді. В париских дневниках находимо сензаційну вість про кс. Бруно, якого в 1894 р. в Ляваль невинно засудженн на смерть. Кс. Бруно-на підозрівано о убійство пароха з Ентрапе, кс. Фрікоса і на тій основі позбавлено его житя. Аж на днях померла б. служниця кс. Фрікоса і на смертній постели зізнала, що она перед сіма роками при помочи ще одної особи замордувала свого хлібодавця. Опісля висповідала ся перед кс. Бруно-ном в тій цілі, аби він не міг старати ся викрити убійників, що єму легко було би прийшло. Умеряюча оповіла все з найбільшими подробицями при численю зібраній публіці. В Ляваль настало тепер в наслідок сего незвичайнє огіченє на власти за несправедливий засуд.

— Толстоївський анархізм. Канадійське правительство має не малий клопіт з російськими духоборцями, які як звісно, в Росії перетерпіли великі переслідованя, головно через те, що не хотіли піддати ся військовій службі. За сей непослух засилано духоборців у Сибір, аж вкінці російське правительство дозволило їм вїємігрувати з Росії. При помочи американських кєкрів духоборці вїємігрували на Кипр, але коли там задля горячого підсона почали дуже мерти, переселєно їх до Канади до провінції Манїтоби і Ассінібоа Канадійське правительство прийняло духоборців дуже прихильно, увільнило їх — так само як кєкрів і мевонітів — від військової служби, яку ті секти уважають гріхом против пятої заповіді Божої, але тут настав для духоборців новий клопіт. Заграняччі часописи доноєят, що они сиротивились, аби правительство мішало ся в їх приватне житє. І так не хотіли они, щоби надїли землі записувано на кожного з них окремо, бо они стоять за «общинним землевладінем», т. є. що вся земля є спільна власність громади; далше сиротивили ся ведєню метрик, покликуючись на те, що «Бог покарав царя Давида, коли той почав списувати народ ізраельський»; наконєць они взагалі не хотіли піддатись канадійському закону про вінчаня, уродини, смерть і т. п. В виду того канадійське правительство поставило духоборцям альтернативу: або піддати ся краввим законам, або забирати ся з краю. Приїдеть ся їм мабуть шукати нової вітчизни, але де примістити їх з тими анархістичними засадами в нашім віці параграфів, списів і статистик? Мабудь нема такого місця на цілій земській кулі.

— З границі. На російській границі коло Капустинєць прийшло до сварі меж австрійським жандармом Пйонтаком а російським Михайловом. Причиною сварні був кінв, який втік Михайлови на австрійської території. Пйонтак спіймав коня, а коли Михайлов хотів его силоміць відобрати, Пйонтак застрілив напасника на місці.

— Ц. к. Дирекция залізниць державних у Львові оповіщує:

Подібно як тамтого року, запроваджує ся і вєім році на шляхах східно- і західно-галицьких залізниць державних на час від 1. мая до 30. верєсєня аборамєнтові карти 1. 2. 3. клєси по ціні 50, 35 і 20 корон за 15-дневний, а по 75, 50 і 30 корон за 30-дневний абонамент. Сї карти виставлені на імя, управняють властителя до довільно частої їзди а також до перериваня подорожи без всякого оповіданя ся. Такі самі карти абонаментові будє видавати ся також для перевозу пакунку подорожного до максимальної

ваги 30 кг. а то по 6 корон з 15-дневою, а по 9 корон з 30-дневою важністю. Близших пояснень уділяють всі стації і бюро інформаційні ц. к. залізниць державних.

З днем 1. мая вийшла карта з поправками до поодиноких тарифів для австро-угорсько-російського руху граничного.

З днем 1. мая с. р. вийшла в жите нова тарифа для горішно-шлеского руху вуглевого з Галичиною і Буковиною.

Дрібні вісті. Директор почт і телеграфів радник двору Сеферович повернув з інспекційної подорожки до Львова і обняв урядоване. — Намісництво на предложене Ставропільського інституту надало стипендії з фундації ім. Каролини Глинецкої по 240 К річно Володимирови Хплякови студентови II р. прав і Романови Лагодницькому, студентови I р. прав на львівському університеті.

Посмертна оповістка.

Іларіон Михалевич, совітник єпископ. консисторії і парох Ланчина, упокоїв ся дня 2. с. м. в 71. році життя і 47. р. св'ященства В. с. п.!

О. Єфрем Глиньский, св'ященник-ювілат, со-

вітняк митр. капітули і парох в Оброшні, щирецького деканата, упокоїв ся 7. с. м. в 85. році життя а в 58 р. св'ященства В. с. п.!

— Станислав рицар Сас Тополицкий, укінчений богослов, упокоїв ся в Самборі по тяжкій і довгій недужі дня 6. с. м. в 26. році життя В. с. п.!

Телеграми.

Берлин, 10. мая. Канцлер гр. Білов пред- ложив парламентови ввечере, яким відрочує ся парламент до 28. падоліста с. р.

Царгород, 10. мая. В наслідок вісти, щоту прибули анархісти, військо стереже палату султана і палати всіх заграничних посольств.

Париж, 10. мая. Нова російська позичка вно- сить 425 мільонів фр. Барон Едмунд Ротшильд виїхав до Петербурга, аби полатодити справу позички.

Софія, 10. мая. Вчора помер б. міністер Греков.

Преторія, 10. мая. 500 Бурів напало коло Білвоа на ген. Ботсона, але по кровавій борбі

мусіли уступити. 45 Бурів попало в полон, а 15 убито.

COLOSSEUM Ernesta Thorna,

у Львові, в пасажи „ГЕРМАНА“ ул. Соїшна.

Програма від 1. до 16. мая 1901.

При співучасті військової музики 24. п. п.

- 1) Катруся Bartha, перша танцерка з театру „Metropolitan“, опера House в Новім Йорку. 2) The Cleos, комічна подія у воздусі. 3) Трупа Lalgarg, славі акробати. 4) Rigo Lajos, надворний музикант. 5) Les 5 Etoiles du Nord, данський квінтет. 6) Fantoche Parisiens Mole, париский театр маріонеток. 7) Les 6 Romoneves, трансформаційний секстет. 8) Albany, універсальний артист. 9) Elle Florentine, костюмова субретка, яко мотиль. 10) The Klick's, сензаційна збірка комічних подій. II) Lez Geraldinos, париский дует.

Що дня велике представлене. В неділю і св'ята два представлення. Що п'ятниці High Life представлене. Білети вчасніше можна замовляти і набути в конторі Пльона, при ул. Кароля Люд- вика у Львові.

Водолічнице заведене і пансіонат КІСЕЛЬКИ

розширений в минулім році через вибудоване нового дому отвертий цілий рік.

Близших пояснень уділяє настоятель заве- деня др. Едмунд Ковальский. — Львів — Під- замче „Кісельна“. 7—10

Дешевим і гарним дарунком

при всяких нагодах, яко гарна прикраса комнат

Картини: Верещагіна, Шевченко в домо- вині і Сластьона, Шевченкова могила.

Можна дістати через адміністрацію „Руслана“ з пересилкою за 1 кор. 60 сот.

— РІК ЗАСНОВАНЯ 1892. —

Товариство взаїмних обезпечень

„ДНІСТЕР“

Львів, ринок ч. 10. (дім „Просьвіти“).

одиноке руске товариство асекураційне, обезпечас будинки і всі пред- мети движимі против огневих шкід.

„Дністер“ припоручил Преосвящ. Ординарїятї Всеч. Духовенству і вірним всіх трех Епархій.

Фонди гаранційні „Дністра“ з днем 31. грудня 1900.

Table with 2 columns: Фонд резервовий, Резерва премії, Резерва спеціальна, Фонд смертальний. Values in thousands of crowns.

Тарифи „Дністра“ умірковані. Надвїзжка річна розділяє ся між членів в формі зворотів. За рік 1900 дістають члени 8% звороту з премії.

„Дністер“ виплатив до 31. грудня 1900. відшкодовань 2,120,834 кор. Шноди ліквідують ся безпроблемно в присутності Делегата і 2 членів.

Полїси „Дністра“ приймають при позичках гіпотечних: Банк кравчий і Каса ощадности у Львові, Коломиї, Самборі, Долині, Снятині, Городенці, Терезовани, Заліццях, Городку і Богородчанях.

НА ЖИТЕ треба обезпечитись тільки через „Дністер“ в Товаристві взаїмн. обезпеч. в Кракові; в таких обезпечень через „Дністер“ іде часть провізії на рускі публічні добродійні цілі; полїси і квіти видає Кракіське Товариство рускі.

„Дністер“ пошукує спосібних агентів, особливо селян господарів в окрестностях, де ще нема близько агенцій „Дністра“. Агенти заробили вже 274,964 кор. провізії.

Зголошеня о агенції треба вносити до Дирекції у Львові.

Селяне! убігайте ся тільки о агенції „Дністра“

ВІД ОГНЮ обезпечайте ся тільки в „Дністрі“.

НА ЖИТЕ обезпечайте ся тільки через „Дністер“.

Розклад поїздів залізничних обов'язуючий від 1-го мая 1901.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-європейського).

Table with 4 columns: Poїзд, посл. особ., приходить о годині, до Львова, відходить о годині, зі Львова. Includes a 'Ніч' section for night trains.

ЗАМІТКА: Пера нічна числять ся від 6 години ввечером до 5 години 59 минут рано. Час середно-європейскї рівнять ся від часу львівского о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейского = 12 год. 36 мін. часу львівского. — Бюро інформаційне ц. к. залізниць держ. (Львів, ул. Красіцких ч. 5) уділяє пояснень в справах залізничних, продає білети вського рода і розклада їзди.

Контора виміни

ц. к. упр. гал. акц.

Банку Гіпотечного

2 купує і продає

всякі

папери цінні

і МОНЕТИ

по найдешевшім кур- сі деннім не числячи ніякої провізії.